Td012_7

Νερ, στην Πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, στην πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει.
Νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, έχ'τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας
νερ, τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας.
Νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στουν μα-να-χαλά μας
χαρά στου μα-να-χαλά μας
νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στου μα-να-χαλά μας

χαρά στου μα-να-
χαλά μας
νερ, του γιου μ’ καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, του γιου μ’ καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον
καλόν-ον ιπαίρνει.

Στην Πόλη ήμαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν ιπαίρνει
παίρνω τη στράτα τού στρατί τ’ αργυρομονοπάτι
κι βρίσκου ένα γέροντα τ’ αμπέλι που κλαδεύει.
Καλήν σου μέρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού ’ρθι.
Θα ρουτήσου γέρουντα θα σε καλοξιτάσω
έχ’τι χαρά στη χώρα σας χαρά στουν μαχαλά σας.
Κι εμείς χαρά στη χώρα μας χαρά στουν μαχαλά μας
του γιου μ’ καλή παντρεύεται κι άλλον καλόν ιπαίρνει.